

Ræven og gæssene

Der var engang en ræv, som kom ud på en eng, hvor der sad en flok dejlige, fede gæs. "Jeg kommer jo, som jeg var kaldet," sagde den leende, "I sidder jo nok så pænt sammen, så kan jeg spise den ene efter den anden." Gæssene skreg af skræk, sprang op og bad ynkeligt for deres liv. Men ræven hørte ikke på dem. "Der er ingen nåde for jer, I må dø," sagde den. Til sidst tog en af dem mod til sig og sagde: "Når vi stakkels gæs endelig skal af med vores unge liv, så lad os i det mindste få lov til at bede først, så vi ikke dør i vores synder. Bagefter stiller vi os så i række, så du kan vælge den fedeste." "Ja, det er et rimeligt forlangende," sagde ræven, "bed kun, så venter jeg så længe." Den første begyndte så en rigtig lang bøn. "Gæk, gæk, gæk," og da den slet ikke hørte op, ventede den anden ikke, til turen kom til den, men begyndte også: "Gæk, gæk, gæk." Den tredie og fjerde fulgte efter og snart snakkede de allesammen i munden på hinanden. (Når de er færdige, skal jeg fortælle videre, men de beder alle sammen endnu i dette øjeblik.)

* * *